

Esetleírás

Tanuló életkora: 16 év

A tanuló neve: fiú

A tanulóval folyamatos konfliktusban voltam órai magatartás miatt. Egyáltalán nem volt együttműködő és mindig zavarta az órát.

A tanulóval való első találkozás bemutatása: A tanítási pályám első szakaszában történt, hogy egy osztályfőnök balesete miatt helyettesítő osztályfőnökként megkaptam egy szakiskolai osztályt. Az osztályban volt egy fiú, aki magatartási problémái miatt másik iskolából került hozzánk. Tanítottam abban az osztályban szakmai órát. A fiú egyáltalán nem akart együttműködni a tanárokkal. Első találkozásunkkor valószínű szimpatikus lehettem számára, mert velem szemben nem viselkedett rosszul.

A tanuló bemutatása: A fiú nem tanult, magatartásával zavarta az órát, nem hordott sem füzetet, sem könyvet. Egyáltalán nem érdekelte a tanulás. Tanköteles kora révén eljárt iskolába, de nem tanulni. Véleményem szerint „szórakozni” és bosszantani embertársait. Alapjában véve én egy jó képességű diáknak ismertem meg, mert órákon, ha visszakérdeztem a tananyagról mindig tudott válaszolni, annak ellenére, hogy egyetlen betűt sem jegyzetelt soha addig. Számonkérésnél közepes eredményeket produkált, mind szóban, mind írásban. Számomra meglepő volt ez az eredmény az órai magatartására való tekintettel.

Intézkedések: Egy alkalommal megkértem maradjon itt óra után és beszéljünk. Megkérdeztem négy szemközt, hogy miért viselkedik így, ez nagyon nem helyén való. Gondolkodott, de nem válaszolt. Kérdéseket tettem fel, mert nem egy rossz családi háttérrel rendelkező fiú volt. Miért csinálod ezt? Miért kell a szüleiddel szemben ezt tenned? Miért kell a diákokkal így viselkedni? Egyáltalán nem tartott tiszteletben senkit és semmit. Miközben kérdezgettem folyamatosan hallgatott és nem válaszolt. Azt tanácsoltam neki, hogy ha hazamegy, gondolkozzon el azon, mit szeretne elérni az életben. Hová szeretne eljutni és mit szeretne dolgozni, ha majd családja lesz. Egyáltalán akar-e családot?

Szülőkkel való párbeszéd: A szülőkkel felvettem a kapcsolatot, akik nagyon pozitívan álltak a dologhoz, hogy fiuk magatartását valahogy jó irányba kellene terelni. Dolgozó, szorgalmas jó módú szülők voltak. Azt mondták fiuknak azért kellett eljönni a másik iskolából, mert már annyi fegyelmi vétséget követett el, hogy eltanácsolták másik iskolába.

Következtetések: A beszélgetés a fiúval eredményt hozott. Egyszer csak jelentkezett, hogy tanárnő van füzetem és tollam. Mostantól tanulni fogok és jól viselkedek. Mondtam ennek örülök. Megkértem ismételten üljünk le beszélgetni.

A beszélgetésünk eredménye az lett, hogy amióta én kérdezgettem elgondolkodott azon, hogy tényleg mit is szeretne csinálni. Élelmiszer eladó szakmára járt. Az mondta apukám boltban dolgozik, ott vezető és én is az szeretnék lenni. Attól a naptól kezdve elkezdett érdeklődni a tanulás iránt, órákon volt felszerelése és az iskolát is sikeresen elvégezte.

Esetleírás reflexió

Az eladó fiú este számomra nagyon jó példa volt arra, hogy soha ne adjuk fel a problémás tanulók kezelését. Próbáljunk meg velük négy szemközt elbeszélgetni és vezessük rá arra, hogy önmagától hozzon olyan döntést, ami sikeresen tudja befolyásolni életútját.

A szülőkkel folyamatosan tartottam a kapcsolatot. Nagyon megköszönték, amit a fiukkal tettem, mert ők soha nem gondolták volna, hogy ilyen pozitív változáson fog keresztül menni. A másik iskolában csak a szidalmazást hallották a tanároktól. Én voltam az első, aki megdicsérte és eredményt tudtam vele elérni. Apuka a mai napig köszön és felismer, ha összetalálkozunk, és mindig megjegyzi, hogy köszöni, hogy akkor a fiát sikerült helyes útra téríteni.

Azt gondolom ebben az esetben sikeresnek mondható a kimenetel, de vannak sajnos olyan diákok, ahol nem igazán tudunk értelmükre hatni.

Szükséges volt a sikerhez a szülők megfelelő hozzáállása és támogatása. A tanuló az eset után mindig tisztelettudóan viselkedett és az iskolai eredményi sikereket hozott számára. A szakmai vizsgát sikeresen letette és örömmel vette át szakmai bizonyítványát.